

[Hanne Thanning Jacobsen]

Jeg finder det uklart, om der kan gives dækning for tabt arbejdsfortjeneste til alle, eller om dette er et frynsegode forbeholdt provstiudvalgsmedlemmer. Jeg synes, diskussionen om tabt arbejdsfortjeneste ved kursusdeltagelse er en mere principiel diskussion, som vi bør tage på et eller andet tidspunkt.

Jeg finder det til gengæld tilfredsstillende, at rådighedsbeløbet er sat pænt op, for på trods af udsagn om overflod er jeg vidende om, at mange gode ideer ikke bliver til virkelighed i mindre sogne på grund af pengemangel.

Jeg har forskellige spørgsmål til dette forslag, men dem tror jeg jeg vil vente med at stille til det kommende udvalgsarbejde, som vi vil gå positivt og konstruktivt ind i.

Poul Nødgaard (FP):

Fremskridtspartiet synes, der kan være en vis fornuft i at samle alle bestemmelser om menighedsrådenes udgifter i én samlet lov. I bilaget til lovforslaget opremses der nu i alt 14 punkter mod 8 i den nuværende lov.

Skulle jeg endelig komme med et par hjertesuk, måtte det være de bombastiske bestemmelser om, at stiftsøvrighederne kan annullere et provstiudvalgs ulovlige beslutninger. Som forslaget og bemærkningerne er udformet, tyder det nærmest på, at provstiudvalgene har gennemført den ene ulovlige beslutning efter den anden.

Hvis dette ikke er tilfældet – det kunne jeg håbe det ikke var – vil jeg bede ministeren oplyse, hvorfor der så skal en så kraftig opstramning til, som den foreliggende lovgivning er udtryk for.

I øvrigt må jeg også sige, for jeg kender lidt til den kirkelige verden dér, at provsterne trods alt står i spidsen for provstiudvalgene, og dette skulle formentlig borge for en vis overholdelse af love og bestemmelser.

Jeg har i øvrigt tidligere på denne talerstol gjort mig til talsmand for, at vi måske skulle have en ny kirkelig struktur her i Danmark. Og så kan man lægge i de ord, hvad man vil, men det skal jeg prøve at forklare lidt senere. For når man ser hele pyramiden med menighedsråd, provstiudvalg, stiftsøvrighed og så Kirkeministeriet, var det måske på sin plads, at man smidiggjorde dette administrative system, hvor menighedsrådene efter Fremskridtspartiets opfattelse skal have mere indflydelse, hvilket

jeg også tror kunne give betydelig mere lyst til at udføre arbejdet i landets menighedsråd, og det er faktisk det, vi debatterer her i dag. For sagen er jo – det ved vi alle – at en sag kan cykle et halvt eller et helt år mellem alle disse myndigheder og konsulenter, og jeg ved ikke, hvad de hedder alle sammen.

Det kunne måske i øvrigt være godt, om vi her i Folketinget fik en bred debat om hele folkekirken, og ved en sådan lejlighed kunne vi jo så også se, om Venstre og De Konservative kunne enes om en fælles kirkepolitik. Det var nærmest helt befriende at se, at de to partier ikke taler helt samme sprog, og jeg var nok måske lidt forundret over Venstres ordfører; jeg vil næsten vædde 5 frederikshavnerrødspætter på, at de udtalelser, fru Birthe Rønn Hornbech på forskellig vis har fremsat i dag, nok ikke dækkes af i hvert fald hele Venstres folketingsgruppe.

Men tilbage til lovforslaget, hvor jeg godt kunne tænke mig at bringe frem, om de enkelte menighedsråd skulle ansvarliggøres lidt mere i form af, at de udgiftsdispositioner, de foretager sig, blev lignet på de skatteydere, der bor i det pågældende sogn. Som det er nu, indgår de enkelte menighedsråds budgetter i den pågældende kommunes samlede ligning, og der udskrives én fælles kirkeskatteprocent for alle kirkeskatteydere i den pågældende kommune. Det virker meget enkelt, men sandheden er den, at det med den moderne edb-teknik, vi har i dag, bare er at trykke på en knap, så kan man i realiteten godt have forskellige kirkeskatteprocenter på de forskellige indbyggere i en kommune i relation til, hvilket sogn de bor i. Jeg synes, det var noget, man kunne tage under overvejelse, for det er jo, som når man kaster en udgift ind i den store sammenhæng, så tænker man, det går nok, og det gør det måske også, og går det ikke, så går det alligevel, men i det øjeblik, at det enkelte menighedsråd hele tiden havde for øje, at de dispositioner, der blev truffet for deres kirke, blev pålagt sognets indbyggere – i mit sogn bor der 1.100-1.200 mennesker, så det er altså os 1.100, der bliver pålagt de ekstra udgifter – så kunne det jo godt være, at man i nogle situationer tænkte sig endnu bedre om, end man gør nu.

Det var et lille hjertesuk, og så vil jeg i øvrigt sige, at vi, ligesom ved de andre to forslag, vil være positive over for at få denne sag igennem.